

DE INDSTÆVNTES
PÅSTANDSDOKUMENT OG
SAMMENFATTENDE PROCES-
SKRIFT

MADS BERENDT
ADVOKAT

ØSTERGADE 38
POSTBOKS 2256
1019 KØBENHAVN K
TLF 33 33 81 00
FAX 33 33 81 01
LAW.OFFICE@LINDCAD.DK
WWW.LINDCAD.DK

LIND CADIVIUS
ADVOKATAKTIESELSKAB
CVR-NR. 16 99 94 90

25. MARTS 2010
REF. 18.71069.0005

KOPI

HØJESTERET

SAG NR. 262/2008

Digital Marketing Support ApS
Bernhard Bangs Allé 39, st. tv.
2000 Frederiksberg
(selvmøder)

MOD

Foreningen Dansk Internet Forum
(DIFO)
Kalvebod Brygge 43
1560 København V
(advokat Mads Berendt)

OG

DK-Hostmaster A/S
Kalvebod Brygge 43
1560 København V
(advokat Mads Berendt)

På vegne de indstævnte nedlægges følgende

PÅSTANDE

På vegne indstævnte 1, Foreningen Dansk Internet Forum (herefter DIFO):

Overfor appellantens påstande 1, 2, 3 a, b og d, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, nedlægges påstand om stadfæstelse, subsidiært frifindelse.

Overfor appellantens påstand 3 c nedlægges påstand om stadfæstelse.

På vegne indstævnte 2, DK-Hostmaster A/S (herefter DKH):

Overfor appellantens påstande 4, 5, 8, 13 og 14 nedlægges påstand om stadfæstelse, subsidiært frifindelse.

Overfor appellantens påstand 7 nedlægges påstand om stadfæstelse.

Overfor appellantens subsidiære påstande nedlægges på vegne begge de indstævnte påstand om frifindelse.

PRÆSENTATION AF DE INDSTÆVNTE

DIFO blev etableret i 1999 med tilslutning fra blandt andre forskningsministeren. Formålet med dannelsen af DIFO var, at etablere et grundlag for selvregulering i forhold til .dk hostmaster-funktionen, herunder registrering og redelegering af domænenavne. DIFO er organiseret som en forening med en medlemskreds bestående af relevante organisationer med berøring til den danske del af internet-samfundet.

Ifølge DIFO's stiftelsesdokument og vedtægter har DIFO blandt andet til formål

- at drive eller udlicitere hostmaster-funktionen for .dk
- at fastlægge overordnede retningslinjer for hostmaster-funktionen,
- at overvåge administrationen af og føre tilsyn med dk-hostmaster-funktionen,
- at fastlægge retningslinjer for tildeling af brugsrettigheder til domænenavne under top domænet .dk.

DIFO's virke er baseret på brancheaktørernes fælles ønske om, at have en uafhængig organisation til at administrere internettet i Danmark, der kan fastsætte retningslinjer, som samtlige væsentlige internetaktører har haft indflydelse på, og som er i overensstemmelse med de internationalt gældende grundsætninger. Branchen har herved ønsket og tilsluttet sig, at hostmaster-funktionen under .dk er baseret på et selvreguleringsprincip.

I februar 2000 vedtog DIFO – efter forudgående høring og med godkendelse fra Forskningsministeriet – sine "Regler for registrering, administration og konfliktløsning vedrørende domænenavne under top niveau domænet .dk". Dette regelsæt er efterfølgende blevet revideret, men registranter, så som appellanten, er pligtig at acceptere det til enhver tid gældende regelsæt. Dette er senest fastslået i Højesterets dom af 10. september 2008 i sag 357/2006 refereret i UfR2008.2785 (materialesamling side 29-34).

DKH er et af DIFO 100 % ejet selskab, som på vegne DIFO forestår administrationen af hostmaster-funktionen. Denne delegation af administrationen er omtalt i § 9 i lov 2005-06-24 nr. 598 om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark, herefter internetdomæneloven (materialesamling side 13-18).

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

DIFO har af den amerikanske organisation ICANN fået tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på internettet. ICANN blev etableret i 1999 på baggrund af et White Paper fra det amerikanske handelsministerium, Department of Commerce. ICANN er ikke et politisk organ med lovgivningsmæssig kompetence. ICANN har herunder ikke juridiske rettigheder i forhold til den teknologi, der styrer internettet, og ICANN kan følgelig ikke videredelegere juridiske rettigheder eller kompetencer i traditionel forstand relateret til internettet. ICANN har ikke tildelt DIFO nogen kompetencer, men har alene tildelt DIFO den tekniske opgave at administrere landekoden .dk. Jeg henviser til betænkning nr. 1450 om administration af domænenavne i Danmark (herefter betænkningen), side 55-56 (materialesamling side 2-3).

Disse synspunkter fremførte jeg allerede for Højesteret i sag 256/2004, hvor Højesteret afsagde dom den 23. januar 2006 refereret i UfR 2006.1189 (materialesamling side 19-28). Parterne i denne sag var appellanten og DIFO. De indstævntes anbringende under nærværende sag om, at de ikke har fået delegeret nogen juridisk rettighed/kompetence fra ICANN er således på ingen måde et nyt anbringende, men for at præcisere dette valgte jeg – i håb om, at appellanten i Sø- og Handelsretten ville frafalde en stor del af sine påstande – at afgive den proces-

DMS' bemærkning:

ISP'ernes ønske i forhold til hostmasterfunktionen defineres i en hostmasteraftale mellem ISP'erne og hostmaster-selskabet.

ISP'ernes tiltrædelse af DIFO's selvregulering er noget helt andet, og forudsætter at ISP'erne har tiltrådt DIFO's overenskomst om selvregulering.

Hverken ejeren af hostmaster-selskabet (Tele Danmark eller DIFO) eller hostmaster-selskabet selv (DKnet A/S eller DK Hostmaster A/S) har noget som helst at gøre med ISP'ernes kunder.

Det var hverken DIFO's stiftelsesdokumenter eller vedtægter eller princippet om selvregulering jf. Forskningsministeriets opfordring til branchen om at etablere et *Memorandum of Understanding (MoU)*, der skulle afspejle et slags branchekodeks for ISP'ernes administration af domænenavne, jf. Forskningsministeriets brev af 8. juli 1998 til brancheforeningen FIL vedr. »omorganisering af den danske hostmaster-funktion« og ministeriets retningslinjer af 7. juli 1998 vedr.

»Rameaftale/MoU om hostmaster-funktionen og om ISP'ernes administration af adresser/domænenavne«, der blev lagt til grund for Højesterets dom af 23. januar 2003, jf. UfR

DMS' bemærkning: Det var derimod DIFO's henvisninger til påståede rettigheder og kompetencer afledt af ICANN's aftalegrundlag med det amerikanske handelsministerium (aftalememorandum af 25. november 1998 og RFC-1591 og ICP-1) og DIFO's påståede overtagelse af en påståede kundeportefølje fra foreningen FIL, der blev lagt til grund for Højesteretsdom af 23. januar 2006 i sagen. Dette fremgår klart og tydeligt af domme, jf. UfR 2006, side 1201-1202, under overskriften »Rettens begrundelse og resultat:«.

klæring, der fremgår af den indankede dom side 4-5. Desværre havde min afgivelse af denne proceserklæring ikke den ønskede virkning, og jeg konstaterer, at en stor del af appellansens påstande for Højesteret, og en stor del af de af appellanten fremførte anbringender til støtte for disse påstande, fortsat baserer sig på synspunktet om, at de indstævntes handlinger i relation til appellanten skule være begrundet i en sådan delegation. Dette gælder således appellansens påstande 1, 4, 7, 8, 9, 10, 13 og 14.

Hjemlen for de indstævntes dispositioner findes ikke i en delegation af juridisk rettighed/kompetence fra ICANN, men i det ovennævnte selvreguleringsprincip, hvilket princip Højesteret tiltrådte ved sin ovennævnte dom af 23. januar 2006.

Selvreguleringsprincippet er der nærmere redegjort for i betænkningen, side 80 ff (materialesamling side 4). Den 1. juli 2005 trådte internetdomæneloven (materialesamling side 13-18) i kraft. I loven fastslås landkodeadministratorens retsstilling entydigt, ligesom loven hjemler landkodeadministratoren ret til at fastsætte et regelsæt i form af forretningsbetingelser og vilkår, hvilket regelsæt blandt andet også kan indeholde regler om inddragelse af domænenavne. Loven kodificerer den retsstilling vedrørende administrationen af landkodedomænet .dk, der var gældende før loven. Vedrørende retsstillingen før lovens ikrafttræden kan jeg henviser til Højesterets dom af 23. januar 2006 (materialesamling side 19-28), hvor det blev fastslået,

- at kompetencen til at administrere landkodedomænet .dk er tillagt Foreningen Dansk Internet Forum, som på baggrund heraf forestår administrationen af landkodedomænet .dk,
- at administrationen af landkodedomænet .dk principielt bygger på privatretligt grundlag (princippet om selvregulering),
- at der ikke er grundlag for at antage, at landkodedomæneadministratorerne er uberettigede til at opstille nærmere regler, der rækker udover regler af mere teknisk karakter, herunder at der kan opstilles regler om, hvilke domæneadresser, der kan tildeles og under hvilke betingelser og vilkår denne tildeling sker,
- at retsforholdet mellem DIFO og indehavere af domæneadresser er af aftaleretlig karakter (masseaftale),
- at DIFO har været berettiget til at foretage ændringer i aftalegrundlaget, når særlige grunde taler herfor,

DMS' bemærkning:
Ifølge selvreguleringsprincippet, jf. Forskningsministeriets retningslinjer af 7. juli 1998 vedr. »Rammeaftale/MoU om hostmaster-funktionen og om ISP'ernes administration af adresser/domænenavne«, er det ISP'erne og ikke DIFO, der administrerer domænenavnene.

DIFO's ydelse i henhold til selvreguleringsprincippet var at stille et logo til rådighed for ISP'erne der overholder DIFO's kodeks. Logo'et skulle signalere brancheetik, fair play og generelt god forretningsskik. DIFO kunne derefter sanktionere ISP'erne der måtte overtræde regelsættet ved at fratage dem retten til at avende logoet i forbindelse med deres markedsføring. Der henvises til IDMoU redaktionskomiteens invitation af 24. marts 1999.

Princippet om selvregulering indebærer IKKE nogen aftaler mellem DIFO og indehavere af domæneadresser. Princippet om selvregulering kan alene indebære en aftale mellem DIFO og de ISP'er, der har tiltrådt DIFO's overenskomst om selvregulering.

DIFO har intet at gøre med indehavere af domæneadresser.

DMS' bemærkninger:

DIFO havde i co.dk-sagen, jf. Højesterets dom af 23. januar 2006 (UfR 2006.1189), påstået at aflede sine påståede rettigheder og kompetencer til bl.a. at kunne vedtage regler om domænenavne under .dk-topdomænet af ICANNs aftalegrundlag med USA's regering, særligt af aftalememorandummet af 25. november 1998 og RFC-1591 og ICP-1. DIFO har bl.a. anført følgende under sagen:

Foreløbigt svarskrift: »*Dansk Internet Forum (DIFO) er det organ, der af ICANN har fået tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på Internettet. (...)*

Den virksomhed, DIFO udøver, er udtryk for en koncessionslignende ordning. (...)

DIFO's kompetence bygger nu på et utvivlsomt, koncessionslignende retsgrundlag.«

Endeligt svarskrift: »*sagsøgte [DIFO] administrerer domænenavnsdatabasen i Danmark efter aftale med ICANN, hvilket indebærer, at sagsøgte [DIFO] har en faktisk position for så vidt angår udbud og salg domænenavne under landekodedomænet .dk.«*

Svarskrift i SHR sag V-0128-02: »*ICANN bestemmer bl.a., hvilke organisationer i de enkelte lande, der skal være hostmaster, d.v.s. administrere de geografiske top-domæner. Det er således ICANN, der har uddelegeret ansvaret for DK-domænet til DIFO - Dansk Internet Forum i Danmark. «*

DK Hostmaster A/S' besvarelse af ofte stillede spørgsmål:

» *Hvordan har DK Hostmaster A/S fået retten til .dk - og hvor kommer denne ret fra?*

Svaret på dette spørgsmål må hentes i USA, hvor ICANN (s.d.) har sin oprindelse.

Som man kan læse nærmere om på ICANN's hjemmeside (www.icann.org), blev der i 1999 indgået en aftale mellem US Department of Commerce og ICANN, hvorved reglerne om Internet-adressering blev lagt fast.

I konsekvens af denne aftale er det ICANN, der træffer afgørelse om, hvilke nye lantedomæner (ccTLD), der skal oprettes, og hvem, som skal være registrant (indehaver).

I februar 2000 traf ICANN afgørelse om at DIFO, skulle indtræde som registrant for .dk. Afgørelsen blev truffet efter høring hos Forskningsministeriet.

DIFO har derefter indsat DK Hostmaster A/S som administrator af DIFO's rettigheder.«

DIFO v/Jon Stokholms ansøgning til Procesbevillingsnævnet:

»*DIFO er det organ i Danmark, der af den amerikanske non-profit organisation Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (i det følgende benævnt ICANN) har fået tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på Internettet. Dette indebærer i praksis, at DIFO står for registreringer af domænenavne under det såkaldte top-level-domæne, nemlig landekoden ".dk" som DIFO har fået tildelt af ICANN (...)*

De organisationer [DIFO], der afleder deres kompetence fra ICANN, besidder således alene en faktisk kompetence, som igen er afledt af ICANN's faktiske kompetence, og denne position berettiger dem til at fastsætte regler i forbindelse med deres administration af Internettet.

Internettet kan som udgangspunkt bruges af alle, men omvendt kan ingen hævde krav på en ret til at benytte Internettet, medmindre ICANN og/eller nationale organisationer [DIFO] har påtaget sig en sådan forpligtelse; og adgangen til Internettet sker på de vilkår, på hvilke den relevante organisation [DIFO] tilsteder adgang. Kan man ikke lide disse vilkår, kan man afstå fra at benytte sig heraf.

ICANN har ikke fastsat detaljerede regler for administrationen af, hvorledes de nationale organisationer som f.eks. DIFO skal administrere domænenavnesystemet.«

Højesteretsdom af 23. januar 2006 UfR 2006, side 1200:

»ad påstand 1: *Foreningen Dansk Internet Forum har fået tildelt ansvaret for og dermed også retten til at uddelegere domænenavne med endelsen ".dk" af ICANN, og denne ret består så længe uddelegeringen fra ICANN består. ...*

Ad påstand 2, 5-6: Foreningen Dansk Internet Forum baserer sit virke på, at ICANN har givet Foreningen Dansk Internet Forum en faktisk adgang til at administrere .dk, og Foreningen Dansk Internet Forum er i den forbindelse ikke underlagt retlige forpligtelser i forhold til ICANN. ... ICANN administreres i henhold til aftalememorandummet mellem det amerikanske handelsministerium og ICANN, og det fremgår direkte af dette aftalememorandum, at det er muligt at opstille regler.«

- at domæneadresseindehaverne ikke med føje kan have regnet med, at aftalegrundlaget ikke ville blive ændret, samt
- at DIFO i kraft af sin status som eneste landekodeadministrator af landekode-domænet .dk ikke må udsætte kunderne for forskelsbehandling, eller anvende usaglige kriterier.

DE NEDLAGTE PÅSTANDE

Jeg vil herefter gennemgå appellantens påstande i relation til de indstævntes påstande om afvisning.

Jeg kan vedrørende denne problemstilling i det hele henvise til den indankede dom, hvori følgende anføres (den indankede dom side 38-40):

"a) Retskraft.

... finder retten, at sagsøgerens påstande – som retten mener at kunne forstå disse, jf. neden for under b) – i større eller mindre omfang angår retsforholdet mellem parterne, således som dette allerede er fastslået ved Højesterets dom af 23. januar 2006. Ved at tage påstandene til følge ville retten således være nødsaget til, direkte eller forudsætningsvist, at anlægge en anden vurdering af retsforholdet end fastslået ved Højesterets dom. Unde hensyn hertil finder retten, at der foreligger afvisningsgrundlag i hvert fald for så vidt angår påstandene 4, 5, 11, 12 og 14."

Det anføres endvidere i dommen:

"b) Påstandenes udformning.

Retten finder generelt, at påstandene – i større eller mindre omfang – er mangelfuld affattet, for fleres vedkommende også med hensyn til den tekniske udformning, hvilket gør dem uegnede til at indgå i en domskonklusion. Påstandene synes overvejende at være baseret på ikke fuldt udredte forudsætninger. De retter sig for en dels vedkommende imod udtalelser, synspunkter og meningstilkendegivelser fra repræsentanter for de sagsøgte for efterhånden en del år tilbage. Påstandene må i vidt omfang anses for at være uden nutidig retlig realitet og ikke egnede til at regulere parternes retlige relationer. De fremtræder overvejende uklare og ubestemte, uden angivelse af tid eller henvisning til en sammenhæng, hvori de indholdsmæssigt kan placeres."

"... Påstandene indeholder for fleres vedkommende citater uden angivelse af, fra hvilken sammenhæng de er ekstraheret, ligesom der ikke er redegjort for, hvilken betydning det måtte have, at der er anvendt citater. Enkelte af påstandene (påstand 5 og påstand 8) har meget store ligheder med påstandene, som blev afvist af retten under Højesteretssagen."

Endelig anfører retten:

"c) Retlig interesse i øvrigt

Allerede fordi DIFO ikke under nærværende sag på noget tidspunkt har hævdet – og ej heller efter det foreliggende har givet sagsøgeren anledning til nogen begrundet forventning om at ville hævde – et standpunkt, der kunne begrunde nedlæggelse, endsige fastholdelse af påstande om kompetencedelegering fra ICANN til DIFO, har sagsøgeren ikke nogen retlig interesse i at få påkendt de foreliggende påstande herom. Også med denne begrundelse foreligger der afvisningsgrundlag med hensyn til påstand 1, påstand 9 og påstand 10."

Selv om appellanten i sin ankestævning har foretaget visse ændringer af påstandene for Højesteret i forhold til påstandene for Sø- og Handelsretten, herunder i påstand 2, 3 og 8 har foretaget en tidsmæssig præcisering, kan jeg fortsat tilslutte mig Sø- og Handelsrettens præmisser for de påstande, hvor der sker afvisning, og jeg skal på den baggrund nedlægge påstand om stadfæstelse.

Jeg vil herefter behandle de indstævntes subsidiære påstande om frifindelse hhv. stadfæstelse i relation til appellants påstande 1-14.

PÅSTAND 1

Det af DIFO opstillede regelsæt indeholder vilkårene for inddragelse og sletning af domænenavne.

Hjemlen til at opstille et sådant regelsæt fandtes indtil ikrafttræden af internetdomæneloven i princippet om selvregulering og efter lovens ikrafttræden i lovens § 11.

PÅSTAND 2

Det fastholdes, at både før og efter internetdomænelovens ikrafttræden er det DIFO via DKH, der stiller top domænet .dk til rådighed for appellanten, jfr. i øvrigt det nedenfor under påstand 3 anførte.

PÅSTAND 3

I den juridiske teori er der enighed om, at registreringen af et domænenavn indebærer, at registranten får en ret til at få en tjenesteydelse fra DIFO (i praksis DKH) i form af, at der stilles en adressehenvisningsfunktion til rådighed der gør, at registranten bliver i stand til at kommunikere på internettet via domænenavn-adressen. Der er således tale om en brugsret, man som registrant opnår under forudsætning af betaling af gebyr. Jeg henviser til betænkningens side 120-122 (materialesamling side 8-10).

På den baggrund fastholdes det, at top domænet .dk af DIFO via DKH stilles til rådighed for appellanten ved, at der stilles en adressehenvisningsfunktion til rådighed. Vedtagelsen af internetdomæneloven har ikke medført nogen ændringer heri.

PÅSTAND 4

Hjemlen for administrator til at opkræve et gebyr hos registranterne, herunder hos appellanten, fremgår af det af DIFO opstillede regelsæt, jfr. ovenfor ad påstand 1. Vedrørende opkrævning af gebyr er det i internetdomænelovens § 6, stk. 3, anført, at administrators virksomhed ikke må udøves med gevinst for øje, og i Karnovs note 18 til bestemmelsen fremgår det, at administrators drift og udbud af tjenesteydelser skal være baseret på omkostningsdækning og rimelig pris, men at administrator alene kan opkræve gebyrer for administrationen, der samlet set dækker omkostningerne på længere sigt. Dette princip om non profit var også gældende før lovens ikrafttræden. Jeg henviser i den forbindelse til betænkningen side 111 (materialesamling side 6).

PÅSTAND 5

Jeg skal fastholde, at DIFO, og derved også DKH, for øjeblikket de facto har eneret til at administrere landekodedomænet .dk og herunder til at registrere 2. ordensdomænerne. Til støtte herfor henviser jeg til betænkningen, side 123 nederst (materialesamling side 11).

PÅSTAND 6

Af ankestævningen fremgår det, at denne påstand er udgået.

PÅSTAND 7

Som anført ovenfor ad påstand 4 er DKH berettiget til hos registranterne at opkræve et gebyr. Såfremt en registrant ikke betaler det af DKH årligt opkrævede gebyr, kan det pågældende domænenavn slettes. Hjemlen hertil findes i det af DIFO til enhver tid opstillede regelsæt og fremgår nu i øvrigt også af internetdomænelovens § 6, stk. 3, jfr. ovenfor ad påstand 4. Konsekvensen af, at en registrant undlader at betale et opkrævet gebyr er, at DKH er berettiget til at slette den pågældende registrering. Denne sletning eller inddragelse af domænenavnet følger af internetdomænelovens § 11, stk. 2, nr. 3, og fulgte før lovens ikrafttræden af det af DIFO i medfør af selvreguleringsprincippet opstillede regelsæt.

For så vidt angår sletningen af domænenavnet period.dk bemærker jeg, at DKH til fulde har overholdt den i regelsættet opstillede rykkerprocedure, og at DKH som følge heraf har været berettiget til at slette appellants domænenavn. Jeg henviser i den forbindelse til sagens bilag G, E, F, D samt K (jeg kan ikke henviser til ekstrakten, da jeg ikke har modtaget denne fra appellanten).

Appellants erstatningskrav på kr. 50.000,00 fremstår i øvrigt udokumenteret, og da appellanten ville kunne have undgået at få slettet det pågældende domænenavn mod at betale et ubetydeligt beløb på under kr. 200,00, ses appellanten i øvrigt ikke at have overholdt sin tabsbegrænsningspligt.

PÅSTAND 8

Af internetdomænelovens § 8, stk. 1, fremgår det, at administrator skal oprette og opdatere en database indeholdende oplysninger om registranternes navn, adresse og telefonnummer. Så længe DIFO er administrator af landekodedomænet .dk har DIFO ejendomsrettigheder og immaterielle rettigheder til denne domænenavnedatabase. Disse rettigheder ophører ved administrationsperiodens ophør, jfr. internetdomænelovens § 17, idet en administrator i denne situation vederlagsfrit skal overføre alle oplysninger i databasen til den nye administrator. At rettighederne således kun består så længe DIFO/DKH er administrator indebærer imidlertid ikke, at DIFO/DKH i administrationsperioden har rettigheder over databasen.

PÅSTAND 9

Det fremgår af internetdomænelovens § 28, at DIFO administrerer internetdomænet .dk indtil der efter lovens ikrafttræden bliver udpeget en administrator. Da

dette skete vedblev DIFO med at være administrator. Inden lovens ikrafttræden tilkom denne ret også DIFO, jfr. ovenfor. DIFO's ret til at delegere administrationen til DKH som underleverandør fremgår af internetdomænelovens § 9. DKH's ret til at inddrage og slette appellants domænenavne har jeg behandlet ovenfor.

PÅSTAND 10

Jeg kan i det hele henvise til det ovenfor ad påstand 1 om de indstævntes ret til at inddrage og slette domænenavne.

PÅSTAND 11

Som anført ovenfor under påstand 5 har DIFO og DKH de facto en eneret til at administrere landkodedomænet .dk.

PÅSTAND 12

Appellanten kan ikke nægte at være omfattet af det af DIFO opstillede regelsæt. Hvis appellanten ikke kan acceptere regelsættet, må appellanten ophæve aftalen med DKH eller undlade at forlænge aftaleforholdet. Jeg henviser til betænkningen side 124 (materialesamling side 12).

Ved appellants betaling af årsgebyr tiltræder appellanten DIFO's regelsæt, og herunder DIFO's mulighed for via DKH at øve indflydelse over appellants rettigheder til de af appellanten registrerede domænenavne.

PÅSTAND 13

Appellanten gør gældende, at DKH skulle have tvangsovertaget appellants domænekundeportefølje under top domænet .dk. Dette bestrides og fremstår i øvrigt udokumenteret. I det omfang appellanten ikke har betalt for fortsat registrering af domænenavne er disse blevet inddraget. Dette er DKH, som tidligere redegjort for, berettiget til.

PÅSTAND 14

DKH er berettiget til at rette henvendelse til de personer/virksomheder, der er opført som betalere og som fuldmægtige. Dette fremgår dels af de af DKH med registratorerne (så som appellanten) indgåede registratoraftaler, dels af regelsættet.

APPELLANTENS SUBSIDIÆRE PÅSTAND OM HJEMVISNING

I medfør af retsplejelovens § 369, stk. 1, kan anke ske til forandring, ophævelse eller hjemvisning. Da Højesteret imidlertid på forsvarlig måde kan tage stilling til

sagens realitet, ses der ikke grundlag for en hjemvisning. Til støtte herfor kan jeg henvise til Gomard "Civilprocessen" (6. udgave, 2007) side 720 (materialesamling side 36).

SAGSOMKOSTNINGER

Jeg skal anmode Højesteret om at pålægge appellanten at betale betydelige sagsomkostninger til de indstævnte. Jeg håber, at Højesterets omkostningsfastsættelse kan have et pønt islæt, således at Højesteret tilkendegiver overfor appellanten, at appellants sagsførelse - også for Højesteret - har været aldeles uacceptabel.

Jeg bemærker i den forbindelse, at appellanten på trods af SØ- og Handelsrettens meget klare dom om afvisning på ingen måde har søgt at korrigere sine påstande for Højesteret, således at Højesteret ville kunne realitetsbehandle appellants påstande.

Appellanten engagerer på et tidspunkt advokat Michael Elkiær Andersen til at repræsentere sig under højesteretssagen, og advokat Michael Elkiær Andersen meddeles af Højesterets Anke- og Kæremålsudvalg en frist til - som ønsket af advokaten - at indgive et afsluttende processkrift. Advokat Michael Elkiær Andersen meddeler imidlertid, at der ikke ville blive afgivet et afsluttende processkrift, og sagen blev herefter på et retsmøde den 19. januar 2009 berammet til hovedforhandling. Da jeg ikke i begyndelsen af februar måned 2010 havde modtaget advokatens udkast til ekstrakt, rykker jeg skriftligt advokaten herfor, uden at modtage nogen former for reaktion herpå.

Herefter meddeler appellanten ved skrivelse af 18. marts 2010 til Højesteret, at advokat Michael Elkiær Andersen er udtrådt af sagen, og at appellanten ønsker, at Højesteretssagen overgår til skriftlig behandling og i øvrigt udsættes på, at Højesteret har taget stilling til en ansøgning om ekstraordinær genoptagelse af den sag, hvori Højesteret den 23. januar 2006 afsagte dom. Dette åbenlyse forsøg på trenering lykkedes ikke for appellanten, idet Højesterets Anke- og Kæremålsudvalg fastholdt, at sagen skal forhandles mundtligt og ikke sammen med genoptagelsessagen.

PROCESSUELLE MEDDELELSER

Til brug for Højesterets afgørelse af sagens omkostninger skal det oplyses, at begge de indstævnte er momsregistrerede.

København, den 25. marts 2010

Mads Berendt

KOPI